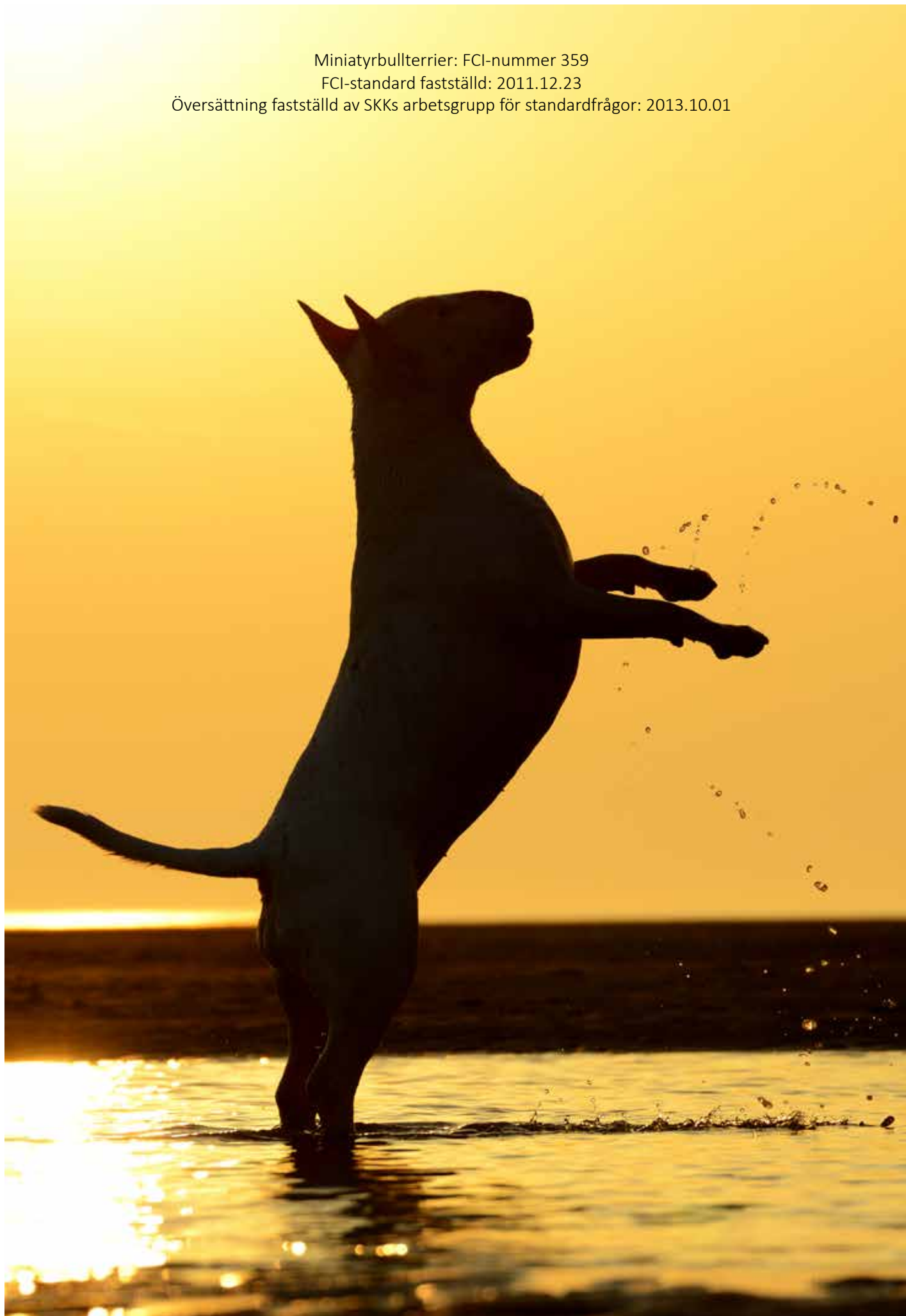

Domarkompedium för miniatyrbullterrier

Miniatyrbullterrier: FCI-nummer 359
FCI-standard fastställd: 2011.12.23
Översättning fastställd av SKKs arbetsgrupp för standardfrågor: 2013.10.01

Innehållsförteckning

Rasspecifika avelsstrategier – exteriör och SRD	4
Hemland, användningsområde och bakgrund	5
Helhetsintryck	6
Bullterrierns olika typer	7
Exempel på utmärkta hanar	8
Exempel på utmärkta tikar	9
Uppförande och karaktär	10
Huvud	11-13
Ögon och öron	14
Hals, kropp och svans	15
Extremiteter – framställ	16
Utmärkta fronter	17
Tassar	18
Extremiteter – bakställ	19
Rörelser, hud, päls och färg	20
Olika färger och färgsättning	21
Storlek, vikt och fel	22
Slutord	23

Rasspecifika avelsstrategier - exteriör och SRD

Nuläge

Generellt är kvaliteten på svenska miniatyrbullterrier hög och har dessutom förbättrats avsevärt de senaste åren. Rasens exteriör anses vara sund och funktionell även om typen varierar mycket. De flesta hundarna får bedömningen ”excellent” eller ”very good” på utställning.

De förtjänster som oftast framhålls vid exteriörbedömningar är: utmärkt helhet med sunda kroppar utan extrema överdrifter, bra päls, små välplacerade och välburna öron, fina kattassar och parallella rörelser.

De brister som oftast framkommer är: inte tillräcklig/bruten profil, inte tillräckligt utfyllda huvuden, storleken överstiger oftast storleksangivelsen på 35,5 cm, tunn benstomme, inte tillräckligt kompakta.

Mål

Målet är att få miniatyrbullterrier i en mer jämn exteriör kvalitet och storlek. Av de exteriöra brister som uppmärksammas är det framför allt inverterade hörntänder som påverkar hundens livskvalitet. Utöver det ska rasen karaktäriseras av den välvda profilen/äggformade huvudet och den lilla storleken och därför anses dessa tre exteriöra punkter som fortsatt viktigast att arbeta med.

Strategier

Bibehålla regelbundna exteriörbedömningar för att kunna kartlägga kvalitet och storlek. Utbilda uppfödare inom anatomi och genetik samt informera om rasens nulägesstatus vid uppfödarmöten. Följa rasens storlek genom korrekta mätningar på exteriörbedömningar samt Open Show och SKKs kritiklappar.

Standarden lägger stor vikt vid helheten och tydliggör att miniatyrbullterriern inte har någon fellista. Hunden ska därför dömas utifrån sina förtjänster och helheten, inte utifrån fel.

SvBtk anser att rasernas hälsa ska prioriteras före smärre exteriöra fel. Utöka regelbundna exteriörbedömningar för att kunna kartlägga kvalitet. Utbilda uppfödare inom anatomi och genetik samt informera om rasens nulägesstatus vid uppfödarmöten.

Resultaten av enkäter, exteriörbeskrivningar, SRD, MH, BPH och hälsoundersökningar pekar på att uppfödarna i första hand bör rikta sin uppmärksamhet på hälsan hos avelsdjuren då de exteriöra bristerna inte är ett problem.

SRD

Rasen finns upptagen i Särskilda rasspecifika domaranvisningar (SRD) gällande inverterade hörntänder, hud och (tillagt 2014) även ögonens placering och storlek.

Hemland - Användningsområde - Bakgrund

Hemland

Storbritannien

Användningsområde

Numerera sällskapshund

Bakgrund/ändamål

Det var en man vid namn James Hinks som först standardiserade rastypen hos bullterrier på 1850-talet genom att selektera för det äggformade huvudet. Rasen visades i sin nuvarande form första gången på utställning i Birmingham 1862. Rasklubben etablerades 1887. Det verkligt intressanta med rasen är att dess standard helt medvetet nämner att ”Det förekommer varken vikt eller höjdmått men bullterriern skall ge intryck av maximal substans för storleken på hund och i samklang med typ och könsprägel. Rasen skall alltid vara balanserad”.

En mindre typ av bullterrier har varit känd sedan tidigt 1800-tal men den förlorade popularitet fram till tiden för första världskriget varför den ströks från kennelklubbens register 1918. En grupp rasentusiaster ledda av överste Richard Glyn arbetade för rasvariantens återkomst och bildade 1938 klubben för Miniature Bull Terrier. Standarden för varianterna är densamma med undantag för höjdgivelsen i standarden för miniatyrbullterrier

Kommentar

En mindre variant av bullterrier har varit känd sedan början av 1800-talet. Den användes främst som råtthund på landsbygden och hade alltså inte samma användningsområde som bullterriern som främst var en omtyckt utställningshund.

De flesta gamla illustrationer som finns av s.k. ”rätthundar” visar små hundar av bullterriertyp, vilka ska ha vägt mellan 4 och 5,5 kilo. Ett antal uppfödare specialiserade sig på den mindre bullterriern och den första utställningen där ”miniatyrbullterrier” hade sin egen klass var på ”International Dog Show” i Islington maj 1863. Åren före första världskriget föll populariteten för dessa små bullterrier och 1918 togs miniatyrbullterrier bort från Engelska Kennelklubbens rasregistrering. Trots det så fortsatte en handfull uppfödare att föda upp. 1938 startade en grupp entusiaster ”Miniature Bull Terrier Club” under ordförande Colonel Richard Glynn. De arbetade aktivt för rasens fortlevnad och skrev en skrivelse till KC där syftet var att miniatyrbullterrier skulle få egna utställningsklasser där miniatyrer skulle mätas in under 35,5 cm i manken.

De första miniatyrerna kom till Sverige 1967, men rasen etablerades först under 80-talet. Under slutet av 90-talet ökade intresset för miniatyrbullterrier och idag har Sverige en väl befäst avel av rasen. År 2019 fanns det ca 20 uppfödare av miniatyrbullterrier, de flesta har en kull per år, men ett antal relativt nya uppfödare har tillkommit som föder upp många fler kullar per år. De senaste åren har rasen därför ökat markant i antal, från ca 50 registrerade hundar per år under början av 2000-talet till 186 registrerade hundar 2019.

Enligt ny forskning verkar miniatyrbullterriern, till skillnad från bullterriern, inte ha släktskap med bulldogg vilket kan förklara att miniatyrbullterriern ofta är lite lättare i typen och har mindre drag av sävlighet. Denna forskning är dock helt ny och behöver undersökas ytterligare. (*Genomic analyses reveal the influence of geographic origin, migration and hybridization on modern dog breed development. Parker, H.G., Dreger, D. L, Rimbault, M., Davis B. W., Mullen, A. b., Carpintero-Ramirez, G., Ostrander, E. A. 2017*).

I övrigt är den mycket lik bullterriern.

Rasernas karaktär gör dem till härliga sällskapshundar. Dock inte för alla, då deras envishet, styrka och självtillräcklighet gör dem realitativt svåruppfostrade. Miniaturbullterriern har en karakteristisk mix av självständighet, nyfikenhet och explosivitet.

Helhetsintryck

Rasen skall vara kraftigt byggd, muskulös, välbalanserad och rörlig, med ett intresserat, bestämt och intelligent uttryck. Unikt är den konvexa nosryggen och det äggformade huvudet. Oberoende av hundens storlek skall könsprägel vara markerad.

Kommentar

Miniatyrbullterriern varierar mycket i typ och storlek även om kvaliteten förbättrats avsevärt de senaste åren. Unikt för rasen är den lilla storleken och det äggformade huvudet. Många miniatyrbullterrier är för stora och/eller saknar den konvexa huvudformen och har i stället ett stop och/eller är snipiga i nospartiet. Rasens exteriör anses annars vara sund och funktionell och dess kompakta, muskulösa kroppsbyggnad medför ett alert uttryck och rörelsemönster.

Den är byggd som en stridstank med en muskulös, hårdpumpad kropp och kraftig benstomme. Den ska ha ett ben i varje hörn men också vara spänstig och rörlig. Kronan på verket är det äggformade, släta och utfyllda huvudet med små, upprättstående öron och små, djupt liggande, kisande ögon.

Rasen existerar i fyra olika typer, som alla är godkända: bulltyp, terriertyp, dalmatinertyp och ”middle of the road” (som egentligen är en lagom blandning av de övriga typerna).

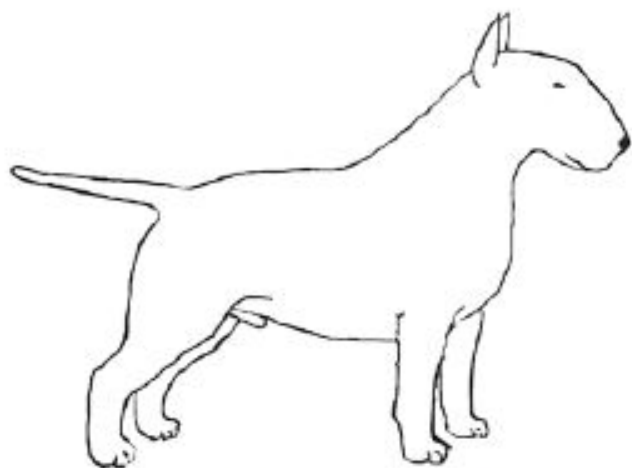
En av de största utmaningarna med miniatyrbullterrier är att få till det korrekta lilla formatet. Enligt rasstandarden ska en miniatyrbullterrier inte överstiga 35,5 cm. De allra flesta är för stora. I Sverige ligger medelstorleken på ca 37 cm för tikar och 38 cm för hanar. Dock är vår uppfattning att de inte är särskilt stora om man jämför med utlandet. Storleksavvikelsen från standarden ska dömas utifrån graden av fel, en något stor miniatyrbullterrier är inte ett allvarligt fel.

Notera även att det inte finns någon nedre storleksgräns! Är du osäker på storleken är det en god idé att mäta alla hundar i ringen.

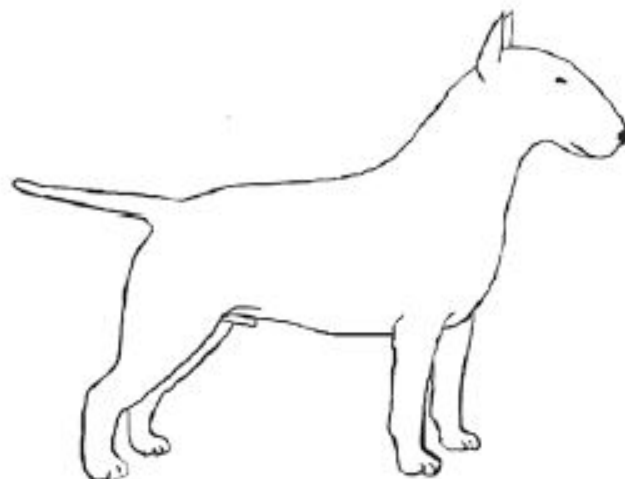
Standarden lägger stor vikt vid helheten och tydliggör att miniatyrbullterriern inte har någon fellista. Hunden ska därför dömas utifrån sina förtjänster och helheten, inte utifrån fel.

Miniatyrbullterrier är snarare kort- än långdistanslöpare vilket beror på dess kompakta, muskulösa kroppsbyggnad. Under rörelse ska den verka samlad och smidigt täcka mark med fria, lätta steg och en typiskt självsäker utstrålning. På senare år är det många som visar miniatyrer i ett allt för högt tempo. De ska inte rusa runt i ringen utan de ska vinna mark i steget utan att gå allt för fort fram.

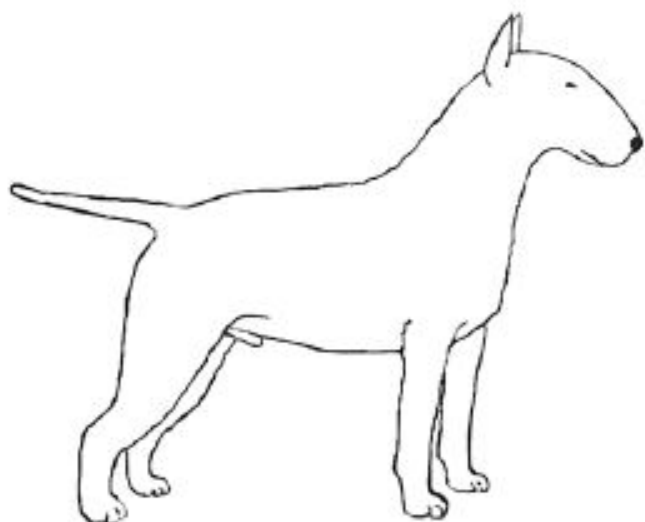
Miniatyrbullteriernas olika typer

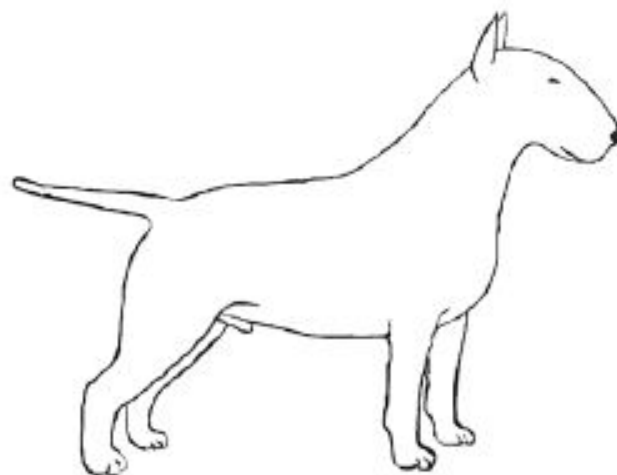
Bulltyp: Mycket substans och benstomme, men denna typ av hund har sällan de smidiga rörelser som eftersöks.

Terriertyp: Lättare i kropp och benstomme, mer resning och ett nättare huvud.

Dalmatinertyp: Mer höjd på benen och friare rörelser.

Middle of the roadtyp: En kombination av alla tre typerna med utmärkt substans och benstomme, samt lätta, smidiga rörelser.

Exempel på utmärkta hanar

Exempel på utmärkta tikar

Uppförande och karaktär

Uppförande/karaktär

Bullterrier skall vara modig, full av framåtanda med en gladlynt framtoning. Rasen skall ha ett jämnt temperament och vara mottaglig för inläring. Även om den är egensinnig är den synnerligen vänlig mot människor.

Kommentar

Miniatyrbullterriern är stabil, lekfull, otroligt kärleksfull och en sann livsnjutare. Den är modig, envis och stark och har en spontan och framfusig karaktär. När man bedömer hunden på ett bord bör man ge den någon sekund att vänja sig innan man går över hunden.

Den visar gärna upp sin lycka med hopp och skutt och ett glatt flin. Men den kan också vara vältränad och mycket fokuserad på sin husse/matte i utställningsringen.

Den ska vara tillgänglig, vaken och alert och aldrig skygg eller aggressiv mot människor.

Huvud

Huvud

Huvudet skall vara långt, kraftigt och djupt ända till nospetsen men inte oädelt. Sett framifrån skall det vara äggformat och helt utfyllt utan håligheter och urgröpningsar. Profilen skall välva sig mjukt ner från hjässan till nospetsen. Avståndet från nospetsen till ögonen skall vara tydligt längre än från ögonen till hjässan.

Skallparti

Hjässan skall vara nästan plan från öra till öra.

Nostryffel

Nostryffeln skall vara svart med nedåtböjd nostipp. Näsborrharna skall vara väl utvecklade.

Läppar

Läpparna skall vara torra och stramt åtliggande.

Käkar/tänder

Underkäken skall vara djup och kraftig. Bettet skall vara ett regelbundet, perfekt och komplett saxbett med friska, starka och jämna tänder av rejäl storlek.

Kommentar

Det unika äggformade huvudet är naturligtvis mycket viktigt på en miniatyrbullterrier. En jämn, välvd profil helt utan stop, så kallad ”downface”, är det man gärna förknippar med ett bra miniatyrbullterrierhuvud. Lika viktigt är att huvudet, sett framifrån, är utfyllt under ögonen och att nospartiet är kraftfullt och djupt. Allt för många miniatyrbullterrier saknar den konvexa huvudformen och har i stället ett stop och många är snipiga i nospartiet. När du dömer miniatyrbullterrier ska du tänka på huvudets längd, bredd, profil och djup.

Den välvda linjen i profilen ska gå ända ner till nostryffeln som även den har en liten dipp och är nedåtböjd. Det kallas för att huvudet har en ”roman finish”.

Nosryggen ska vara bred och kinderna nästan flata.

Opigmenterad nostryffel är inte önskvärt på hundar över ett år.

På grund av rasens huvudform har man svårigheter att bibehålla ett korrekt bett. Det är vanligt både med underbett och inverterade canintänder.

Även om man naturligtvis eftersträvar jämna tänder i ett komplett och korrekt saxbett, ska man komma ihåg att standarden för bullterrier inte listar bettfel under en fellista. Bettfel som inte skadar hunden ska därför värderas på samma sätt som andra exteriöra fel och alltså inte vara utslagsgivande. En i övrigt utmärkt hund med till exempel ett underbett är således fortfarande en utmärkt hund.

SRD - käkar och tänder

I rasen förekommer trång underkäke med hörntänder som går upp i gomtaket.

Bullterrierns huvud

Hane

Tik

Utmärkta profiler utan överdrifter, väl utfyllda med en bra underkäke och korrekt ögon- och öronplacering. Könsprägeln ska vara tydlig.

Hane

Tik

Två utmärkta huvuden med breda och kraftiga nospartier, tikens huvud är lite längre och hanens lite kortare. Notera skillnaden i uttryck med de mindre och mer triangulära ögonen till vänster. Båda faller dock inom ramen för korrekta ögon och huvudlängd. Öronen är små, tätt ansatta (speciellt på hanen) och riktade uppåt.

Bullterrierns huvud

Hundar med flat profil och stop. Huvudet saknar utfyllnad vilket ger ett intryck av äppelkinder.

Korrekta, små och trekantiga ögon. Små välplacerade öron.

Ögon och öron

Ögon

Avståndet från nospetsen till ögonen skall vara tydligt större än från ögonen till toppen av skallen. Ögonen skall förefalla smala. De skall vara snedställda och trekantiga, svarta eller så mörkbruna att de verkar nästan svarta, samt ha en genomträngande blick. Blå eller delvis blå ögon är inte önskvärt.

Öron

Öronen skall vara små, tunna och placerade tätt intill varandra. De skall kunna bäras styvt upprättstående och peka rakt uppåt.

Kommentar

Ögonen är mycket viktiga för uttrycket. De ska vara djupt liggande, snedställda och mörka samt placerade högt uppe på huvudet för att ge det rätta fräcka uttrycket. Det förekommer för runda ögon.

Många bullterrier spärrar upp ögonen när man tar fram en godis, titta därför gärna på hunden när den är avslappnad i ögonen.

Vår uppfattning är att bullteriern inte har något problem med djupt liggande ögon. Vi kan inte heller se att det någonsin varit ett problem i våra hälsoenkäter, försäkringsstatistik, tidigare SRD-protokoll eller när vi talar med uppfödare och hundägare.

SRD - ögon

I rasen förekommer riskområden som allt för små ögonöppningar.

Det är viktigt för uttrycket att öronen är små och ”bang on top”, det vill säga sitta mitt uppe på hjässan utan att peka åt sidorna. Det är inte ovanligt att öronen är för lågt ansatta och för stora.

Hals, kropp och svans

Hals

Halsen skall vara mycket muskulös, lång och välvd. Den skall avsmalna från skuldrorna mot huvudet och vara fri från löst halsskinn.

Kropp

Kroppen skall vara väl rundad med tydligt välvd bröstorg, som också skall ha stort djup. Bröstorgerna skall vara djupare i sin främre del än buken.

Överlinje

Rygglinjen skall vara plan bakom manken med en lätt välvning över ländpartiet.

Rygg

Ryggen skall vara kort och stark.

Ländparti

Ländpartiet skall vara lätt välvt, brett och muskulöst.

Bröstorg

Bröstet skall framifrån sett vara brett.

Underlinje och buk

Från bröst till buk skall underlinjen bilda en mjuk, uppåtsvängd linje.

Svans

Svansen skall vara kort, lågt ansatt och horisontellt buren. Den skall vara tjock vid roten och smalna till en fin spets.

Kommentar

För att hunden ska få rätt balans och typ måste halsen ha en god längd. En korrekt ansatt hals på väl tillbakalagda skuldror är välvd i sin övre del och breddas ned mot skulderpartiet. En kortare hals ger hunden mer drag av "bulltyp".

En miniatyrbullterrier ska ha en mycket välutvecklad kropp med bredd över ryggen, med revben som välver sig hela vägen runt bröstorgerna. Det är vanligt med för tunn benstomme och för tunn/flat bröstorg.

Miniatyrbullterrier ska vara balanserad. Det förekommer hundar med för lång rygg, för korta ben eller för högt bakställ vilket skapar obalans.

Ryggen ska vara kort och länden lätt välvd.

Bröstorgerna ska vara bred och djup och formad lite som en tunna. Att titta på hunden ovanifrån är ett effektivt sätt att undersöka detta, hunden ska ha en märkbar midja efter bröstorgerna. Sett från sidan ska bröstorgerna vara framträdande. Det är relativt vanligt med fattiga förbröst och grunda bröstorgar.

Underlinjen ska vara lätt uppsvängd. Hunden ska ha midja och inte vara för fet.

Det förekommer allt för högt burna svansar. Hur högt svansen bärs avgör hur allvarligt felet bedöms. Svansen ska bedömas avslappnad. Länden ska ha en naturlig välvning för att svansen ska bli korrekt ansatt. Ett för kort/plant kors ger ofta en "glad svans".

Extremiteter - framställ

Framställ

Hunden skall stå stadigt på sina fullkomligt parallella framben. Hos vuxna hundar skall frambenens längd ungefär motsvara bröstorgens djup.

Skulderblad

Skuldrorna skall vara kraftiga och muskulösa utan att vara tunga. Skulderbladen skall vara breda, flata och ligga tätt intill bröstorgens. De skall mycket tydligt slutta bakåt mot manken och bilda en nästan rät vinkel mot överarmarna.

Armbåge

Armbågarna skall vara starka och riktade rakt bakåt.

Underarm

Frambenen skall ha rund benstomme av kraftigast tänkbara sort.

Mellanhand

Mellanhänderna skall vara lodräta.

Framtassar

Framtassarna skall vara runda och kompakta med väl välvda tår.

Kommentar

Frambenen ska vara raka med armbågar som pekar rakt bakåt, tassarna ska peka rakt fram.

Det är relativt vanligt med för korta överarmar och en otillräckligt tillbakalagd skuldra. Detta medför ofta ett dåligt förbröst. Skuldrorna ska vara mycket väl tillbakalagda. De ska inte vara bulliga som på en bulldogg utan ligga tätt an mot bröstorgens. Överarmen ska vara väl vinklad så att frambenen placeras väl in under kroppen och förbröstat blir framträdande. Raka vinklar i framstället är ett relativt vanligt problem inom rasen.

Fina små kompakta kattassar är korrekt. En del miniatyrbullterrier har svaga, spretiga och platta tassor vilket förstör uttrycket av en smidig och atletisk hund.

Utmärkta fronter

Hund med korrekta vinklar fram. Skuldran är tillbakalagd och överarmen välvinklad vilket gör att frambenen kommer väl in under kroppen. Normalt vinklad bak. En djup och bred bröstorg och en lätt uppsvängd underlinje.

Tassar

Exempel på korrekta runda, väl knutna och kompakta tassar, så kallade kattassar, med väl välvda tår.

Exempel på inkorrekta platta och spretiga tassar.

Extremiteter - bakställ

Bakställ

Bakbenen skall vara parallella bakifrån sett.

Lår

Låren skall vara muskulösa.

Knäled

Knälederna skall vara välvinklade.

Underben

Underbenen skall vara välutvecklade.

Has/hasled

Haslederna skall vara välvinklade.

Mellanfot

Mellanfötterna skall vara korta och kraftiga.

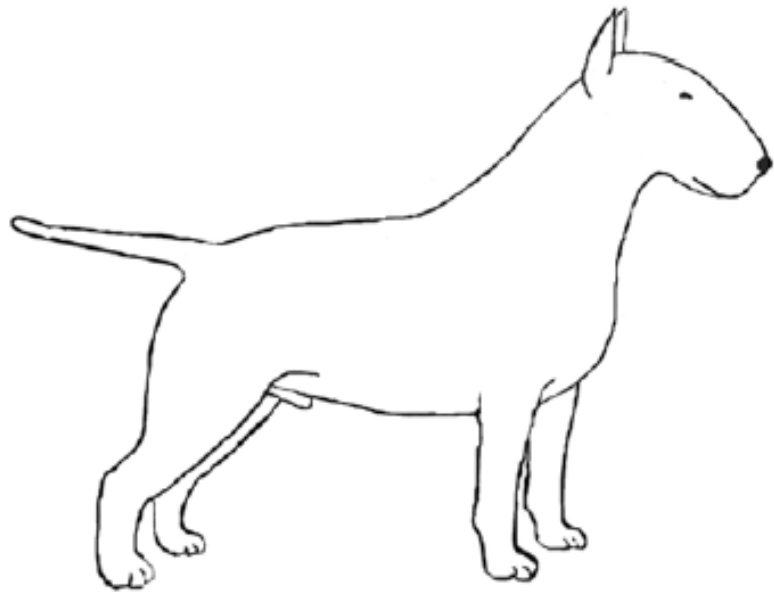
Baktassar

Baktassarna skall vara runda och kompakta med väl välvda tår.

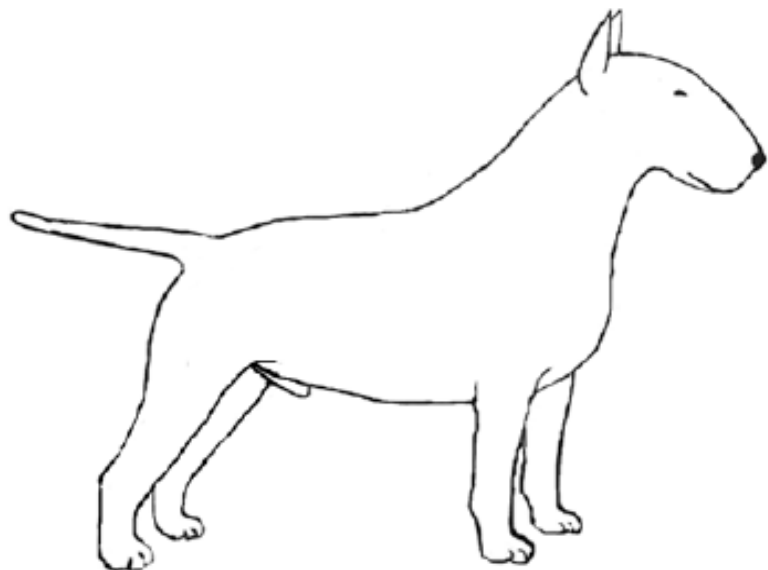
Kommentar

Bakbenen ska bakifrån sett vara helt parallella. På grund av de stora musklerna kan man få intrycket av att hunden är hjulbent.

Låren och underbenen ska vara välmusklade.

Korrekta vinklar fram. Skuldran är väl tillbakalagd och överarmen välvinklad vilket gör att frambenen kommer väl in under kroppen. Normala vinklar bak med välutvecklade underben.

Denna hund är för lite vinklad i knä och has. Låren blir smala och bakstället ser underdimensionerat ut.

Rörelser, hud, päls och färg

Rörelser

När hunden rör sig skall den verka samlad och smidigt täcka mark med fria, lätta steg och med en typiskt självsäker utstrålning.

I trav skall fram- och bakben röra sig parallellt och endast vid högre hastighet dras mot kroppens mittlinje. Frambenen skall nå ordentligt långt och bakbenen skall röra sig smidigt i höften med stor böjlighet i knä och has och med kraftigt påskjut.

Hud

Huden skall överallt vara stramt åtliggande.

Päls

Pälsen skall vara kort åtliggande, jämn och hård att ta på samt ha vacker glans. Mjuk underull får förekomma vintertid.

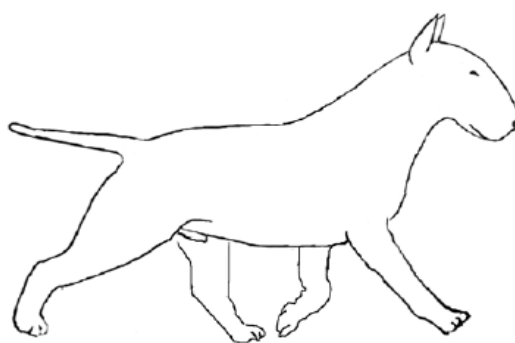
Färg

Vita hundar skall ha rent vit päls. Hudpigmentering och tecken på huvudet är inget fel. Färgade stänk i en vit päls är inte önskvärt. Hos färgade hundar skall färgen dominera över det vita. Om alla övriga detaljer är likvärdiga föredras brindle. Svart brindle, röd, fawn och trefärgat accepteras. Blå färg och leverfärg är absolut inte önskvärt.

Kommentar

Under rörelse ska miniatyrbullterriern verka samlad och smidigt täcka mark med fria, lätta steg och med en typiskt självsäker utstrålning. På senare år är det många som visar miniatyrer i allt för hög hastighet. De ska inte rusa runt i ringen utan de ska vinna mark i steget utan att gå allt för fort fram.

På grund av hundens stora bredd kan rörelserna, speciellt bakifrån, upplevas som rullande och till en viss grad är det OK.

Rörelserna ska vara lätta och fria och hunden ska ha en självsäker utstrålning.

Miniatyrbullterriern har inte något stort problem med huden. Vissa miniatyrbullterrier saknar hår mitt på hjässan och på svansen, på grund av så kallade violkörtlar. Dessa violkörtlar är helt ofarliga och uppstår ofta vid hormontillströmning, det ska inte förväxlas med demodex eller annan hudsjukdom.

SRD - Hud

I rasen förekommer riskområden som irriterad, tunn och glanslös päls.

Pälsen fälls med jämna mellanrum och då kan hudpigmenteringen bli synlig. Sommartid kan vita hundar upplevas mer prickiga då hudpigmenteringen mörknar.

När det gäller färgade hundar, säger standarden bara att färgen ska dominera över det vita. Den säger inget om hur teckningen ska utbreda sig. Det är alltså inget fel om en färgad hund har vita partier på rygg och sidor. Alla bullterrier har mer eller mindre olika teckning vilket kan ge olika intryck, jämför bilderna på motstående sida.

När det gäller vita hundar är det **inte** önskvärt med färgade fläckar på kroppen, det vanligast förekommande är färgade fläckar vid korset eller ryggen.

Hundar helt, eller nästan helt, utan vita tecken upplevs ofta som tunnare i benstomme och huvud.

Olika färger och färgsättningar

Olika färger och färgsättningar ger olika intryck och samtliga nedan är korrekta.

Röd med vita tecken

Solid brindle

Brindle och vit

Vit

Svartbrindle och vit

Trefärgad och vit

Storlek, vikt och fel

Storlek/vikt

Mankhöjd

Mankhöjden skall inte överstiga 35,5 cm, intrycket skall vara substans i proportion till storlek.

Vikt

Det finns ingen viktgräns. Hunden skall vara proportionerlig.

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande.

Diskvalificerande fel

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.

Nota bene

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Kommentar

En av de största utmaningarna med miniatyrbullterrier är att få till det korrekta lilla formatet i kombination med korrekt typ. De allra flesta hundar håller sig inte inom rasmåttet på 35,5 cm. I Sverige ligger medelstorleken på ca 37 cm för tikar och 38 cm för hanar. Notera att det inte finns någon nedre storleksgräns!

Storleksavvikelsen från standarden ska dömas utifrån graden av fel, en något stor miniatyrbullterrier är inte ett allvarligt fel. Vår uppfattning är att miniatyrerna i Sverige generellt är mindre än i många andra länder. Är du osäker på storleken är det en god idé att mäta alla hundar i ringen.

Notera att standarden inte innehåller någon ”fellista”.

Helheten är mycket viktigare än enstaka delar och detaljer när man dömer miniatyrbullterrier. Miniatyrbullterrier ska man således alltid döma utifrån förtjänster och inte brister.

Anteckningar:

Slutord

Kompendiet är utarbetat av SvBtks avelskommitté, sammankallande Astrid Odell med hjälp av Margaretha Häll och Ann-Sofie Ramstad.

Materialet får användas fritt av SvTek och SKK. Alla fotografier har givit SvBtk rättigheter att använda samtliga bilder i kompendiet till olika ändamål, inklusive publicering på hemsidor inom SKK, SvTek och SvBtk.

Tack till alla som bidragit med fantastiska fotografier: Alice van Kempen, Elias P Confortamini, Nati Petti, Ingrid Göppels, Heidi Larisch, Stephanie Preugschat, Astrid Odell, Camilla Bergman, Kirsty Barr, Heidi Larich, Sofia Brännström, Michael Kästner och Ann-Sofie Ramstad.

Ett speciellt tack vill vi rikta till den engelska A-domaren och tillika rasspecialisten/uppfödaren Maureen Hughes, kennel Graymor, samt Patrik Cederlöf, domare och uppfödare, som hjälpt oss i arbetet att framställa kompendiet.

Litteratur:

All about the Bull Terrier, av Tom Horner: Pelham Books Ltd 1984. ISBN 0 7207 1086 2nd edition.

The Sixth Bull Terrier book. The Bull terrier club, 1988. Edited by Brian Kenway. ISBN 1 871285 003.

The Bull Terrier Illustrated standard, published by The Bull Terrier Club of America, W. E. Makay-Smith 1991.

The Bull Terrier Handbook for type, conformation and movement by Frank Dyson.

Bullteriern i Våra Hjärtan, Svenska Bullterrierklubben 25 år 1976-2001. Red. Lena Grundén och Ruth Hägglund.

Genomic analyses reveal the influence of geographic origin, migration and hybridization on modern dog breed development. Parker, H.G., Dreger, D. L., Rimbault, M., Davis B. W., Mullen, A. b., Carpintero-Ramirez, G., Ostrander, E. A. (2017).

SvBtk 2020

